

**Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Meddelande från kommissionen till medlemsstaterna om fastställande av riktlinjer för program inom ramen för gemenskapsinitiativet Equal för vilka medlemsstaterna uppmanas lämna in förslag till stöd"**

(2000/C 75/07)

Den 19 oktober 1999 beslutade kommissionen att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda meddelande.

Sektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna, som ansvarat för det förberedande arbetet, antog sitt yttrande enhälligt den 11 januari 2000. Föredragande var Sukhdev Sharma.

Vid sin 369:e plenarsession den 26–27 januari 2000 (sammanträdet den 26 januari 2000) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 122 röster för, inga emot och 5 nedlagda röster.

**1. Förslagets rättsliga grund, innehåll och tillämpningsområde**

1.1. Den rättsliga grunden för fastställande av riktlinjer för gemenskapsinitiativprogram kan föras tillbaka på Amsterdamfördraget, som innehåller en ny avdelning om sysselsättning i vilken föreskrivs att sysselsättningsstrategin skall samordnas mellan medlemsstaterna. Riktlinjerna för sysselsättning, som bygger på fyra pelare (anställbarhet, företaganda, anpassningsförmåga och jämställdhet) och som medlemsstaterna skall omsätta i nationella handlingsplaner för sysselsättning, bildar ramen för gemenskapens finansiella stöd. Detta gemenskapsinitiativ, Equal, syftar till att främja nya sätt att bekämpa alla former av diskriminering på arbetsmarknaden. Detta nya synsätt är en direkt följd av Amsterdamfördragets artikel 13 som utgör den första rättsliga grunden för bekämpning av diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, ålder eller sexuell läggning, och artikel 137 om bekämpning av social utslagning. Dessutom skall Equal ta vederbörlig hänsyn till asylsökandes integrering i samhället och yrkeslivet.

1.2. Målet för den europeiska sysselsättningsstrategin är att åstadkomma en kraftig och bestående höjning av sysselsättningsnivån i Europa. För att uppnå detta mål är det viktigt att utveckla kvalifikationerna och anställbarheten hos dem som nu är uteslagna från arbetsmarknaden. Men även behoven för dem som redan har anställning, särskilt i utsatta eller sårbara sektorer, måste tillgodoses så att också deras yrkeskvalifikationer förnyas och uppdateras. I meddelandet betonar kommissionen att företagandan måste uppmuntras och att möjligheterna för kvinnor och män att delta på arbetsmarknaden på lika villkor måste säkerställas. Det finns därför ett klart behov av åtgärder för att bekämpa ojämlikheter, diskriminering och uteslagnings både med avseende på arbetslösa och personer som har ett arbete.

**2. Allmänna kommentarer**

2.1. ESK välkomnar åtagandet att integrera Equal i den övergripande europeiska sysselsättningsstrategin och delar uppfattningen att nyskapande transnationella åtgärder kan innebära stora fördelar.

2.2. ESK ställer sig positiv till att kommissionen fäster stor vikt vid de lokala och regionala myndigheternas medverkan och ännu större vikt vid företagets roll i programmet (punkt 6). Även om näringslivet deltagit redan i tidigare gemenskapsinitiativ behöver de uppmuntran i form av informations- och upplysningskampanjer för att betona det mervärde och de fördelar som företagets medverkan ger. Företagen avskräcks ofta från att delta eftersom de måste sätta av så mycket tid på grund av den tungrodda byråkratin i samband med sådana initiativ. Betydelsen av icke-statliga organisationers och arbetsmarknadsparternas deltagande i programmet och i andra projekt bör dock inte underskattas. Potentialen att nå ut till många aktörer är stor, och trots att myndigheter kommer att spela en betydande roll kommer även de andra sektorerna att kunna bidra i stor utsträckning, vilket inte bör underskattas.

2.3. Att verksamheten i större utsträckning skall inriktas på strategiska projekt (punkt 6) som klart och tydligt fastställs i såväl det politiska ramverket som i ett lokalt och regionalt sammanhang välkomnas. Det bör dock även i fortsättningen finnas möjlighet till stöd för småskaliga och mer riktade projekt, och insatser bör göras för att involvera företag av alla storlekar, inklusive små och medelstora företag som utgör drivkraften för lokal utveckling. Den information som fås genom mindre projekt kan vara mycket värdefull. Med större projekt finns det risk att man kör fast på grund av omfattande organisationsarbete.

2.4. ESK stöder åtgärder för att säkerställa att Equal införlivas i andra EU-program (punkt 8) både inom och utanför sysselsättningsområdet, och önskar att denna princip utvidgas så att Equal-programmet även införlivas i nationell och regional politik.

2.5. Man bör säkerställa att frågor om jämställdhet mellan kvinnor och män (punkt 9) beaktas vid genomförandet av Equal, och att andra jämställdhetsfrågor (etniskt ursprung, ålder, funktionshinder osv.) betraktas som övergripande problem. Man skulle kunna beakta vissa tematiska områden som är inriktade på specifika diskrimineringsfrågor (på samma sätt som jämställdhet mellan kvinnor och män bör betraktas som både ett specifikt och ett mer övergripande tema), i synnerhet i relation till handikappfrågor. Vad beträffar handikappfrågor

har man kunnat dra stor fördel av Horizon-programmet. Dessa frågor kan komma att marginaliseras om de enbart betraktas som frågor av övergripande karaktär.

2.6. ESK är medveten om att de tematiska områden som föreslagits för närvarande enbart är vägledande (punkt 9). De teman som har föreslagits täcker dock inte alla de områden som bör omfattas och representerar i synnerhet inte i tillräcklig utsträckning de områden som för närvarande ingår i Adapt. De tematiska områden som slutligen fastställs bör vara utförligare och beskrivas på ett tydligare sätt; oklara definitioner i tidigare program har orsakat förvirring och ineffektivitet.

2.7. Den regelbundna översynen av teman (punkt 11) bör utformas så att den lätt kan integreras i genomförandet av programmet utan att orsaka förseningar eller förvirring.

2.8. Utvecklingspartnerskapen (punkt 12) bör kunna genomföras i alla medlemsstater. Det är av avgörande betydelse att planerna är strategiska och samordnade med andra program och riktlinjer, vilket förutsätter ett mer sofistikerat tillvägagångssätt med hänsyn till den information som potentiella anbudsgivare erhåller och själva urvalsprocessen. Det kommer även att ställa krav på utförliga uppgifter om lokala, regionala och nationella prioriteringar, vilket kommer att utgöra ytterligare ett krav för tekniskt bistånd på nationell nivå.

2.9. Kommittén har noterat den gemensamma åtgärd som vidtogs den 29 april 1999 då rådet förklarade att asylsökande som skall återvända till hemlandet bör ges utbildning så att de ges färdigheter som är av värde i ursprungslandet<sup>(1)</sup>. Kommissionen bör uppmuntra medlemsstaterna att inkludera åtgärder för asylsökande i programplaneringsdokumenten för Equal-initiativet.

2.10. ESK stöder partnerskap med länder som har rätt till stöd inom ramen för Phare, Tacis och Meda (punkt 17). Bestämmelserna om förbindelser mellan utvecklingspartnerskap inom ramen för Equal och andra projekt utanför EU måste ses över och förtydligas för att säkerställa att alla parter är medvetna om vad de kan vänta sig och vad som kan uppnås. Det minsta antalet partner bör reduceras till ett, och det är viktigt att alla medlemsstater antar samma riktlinjer för transnationella krav. Alla parter bör klart och tydligt informeras om detta, vilket inte har skett inom ramen för de nuvarande initiativen.

<sup>(1)</sup> Gemensam åtgärd av den 26 april 1999 beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, med projekt och åtgärder för att praktiskt stödja mottagande och frivillig repatriering av flyktingar, fördrivna personer och asylsökande samt nödhjälp till de personer som har flytt till följd av de senaste händelserna i Kosovo; EGT L 114, 1.5.1999, s. 2; jfr. Artikel 5 c.

### 3. Särskilda kommentarer och rekommendationer

#### 3.1. II. Åtgärder inom Equals gemenskapsinitiativprogram

##### Modeller för åtgärdstyper

3.1.1. Övergången mellan de tre stegen i den modell för upprättande av utvecklingspartnerskap som kommissionen föreslår (punkt 21) bör ske så kontinuerligt som möjligt och utan onödig byråkrati och förseningar.

##### Upprättande av utvecklingspartnerskap

3.1.2. Under den begränsade utvecklingsfasen (punkt 25) är det av avgörande betydelse att information om tematisk prioritet, läget på arbetsmarknaden osv. finns tillgänglig och att de exakta kraven klart och tydligt meddelas potentiella sökande. Kopplingar till tidigare initiativ kommer också att vara av betydelse, och för att säkerställa att information om sådana kopplingar finns tillgänglig kommer extra arbete att krävas. Kopplingar bör också göras med andra program, i synnerhet Leonardo. Detta får dock inte leda till att enbart sökande med erfarenheter från Adapt- och Employment-programmen (indirekt eller direkt) väljs.

##### Riktlinjer för urval

3.1.3. De kriterier som fastställs i punkt 26 bör kompletteras med extra information främst beträffande inriktning, utvärdering, spridning och mainstreaming. Med tanke på hur viktiga dessa aspekter är för Equal bör partnerskapen redan från början visa ett verkligt engagemang när det gäller dessa aspekter.

##### Utformning av partnerskapsavtal

3.1.4. Utvecklingspartnerskapsavtalet kommer att utgöra ett mycket viktigt dokument. Utförlig vägledning bör ges till de parter som sluter avtal om vad partnerskapet skall innehålla och hur det bör användas.

##### Transnationellt samarbete

3.1.5. Flexibilitet i de olika typerna av transnationellt samarbete bör främjas. En del partnerskap bör vara fullvärdiga partnerskap, medan andra som verkar inom samma tematiska område utvecklas under projektets gång. Man bör överväga informationsutbyte och möjligen även gemensamt beslutsfattande mellan medlemsstater där transnationella partnerskap har etablerats innan ansökan lämnas in.

3.1.6. Alla medlemsstater bör inta samma förhållningssätt till transnationell verksamhet så att parternas riktlinjer inte går isär, något som har orsakat stora problem under de nuvarande Employment- och Adapt-programmen.

Krav på att visa att medfinansiering finns tillgänglig

3.1.7. Kravet på att partnerskapet skall kunna visa att medfinansiering finns tillgänglig (punkt 33) bör ses över. Gällande regler för resurser till medfinansiering och revisionskraven på att kunna visa att medfinansiering finns tillgänglig (i synnerhet i fråga om små och medelstora företag) har haft en mycket negativ inverkan på många projekt och strider dessutom direkt mot gemenskapsinitiativens målsättningar.

Samma bestämmelser som för Europeiska socialfonden (ESF)

3.1.8. Man bör minska den administrativa börda som orsakas av ESF-bestämmelserna (som huvudsakligen är utformade för ettåriga projekt) genom att gå över till fleråriga projekt och genom att förenkla förfarandena och språkbruket. Förutom att tidsplaner för projekt skall kunna förlängas bör man även kunna besluta om längre projekt redan från början. Det kan hända att man först sent under projektets gång enas om att förlänga projektet och att detta då kan ge upphov till omfattande administrativt arbete. Det skulle vara positivt om man kunde låta vissa projekt sträcka sig över en period på 5–6 år så att man kan visa resultat under en längre tid. Detta är av avgörande betydelse för att man skall kunna iaktta de positiva varaktiga effekterna av pilotprojekt.

Effekterna av ökad flexibilitet i ESF-förordningarna (punkt 36) bör iaktas noga, och den information som projektansvariga erhåller måste vara mycket tydlig (i synnerhet vad gäller kriterier för stödberättigande). Europeiska socialfondens samlade effekter på initiativen bör beaktas, eftersom många av grundbestämmelserna inte är tillämpliga på transnationella pilotprojekt och strider mot programmets huvudprinciper och potentiella resultat.

Spridning av goda lösningar och integration av verksamhet

3.1.9. ESK välkomnar att större vikt fästs vid spridning (punkt 37) och integration av verksamhet i EU-program och nationella program. Koppling till den nationella politiken bör i synnerhet uppmuntras, och man bör i detta syfte fundera ut lämpliga instrument för genomförande och övervakning. Stöd till kompletterande åtgärder för spridning och mainstreaming (punkt 38) är ett positivt initiativ, men beslutsprocessen måste förenklas och bli mer effektiv för att detta skall bli möjligt.

Tekniskt bistånd

3.1.10. Tekniskt bistånd är avgörande för att programmet skall kunna genomföras på ett effektivt och ändamålsenligt sätt (punkterna 40–42). ESK anser att programmet bör finansieras till 100 % (som kontoret för tekniskt stöd på EU-nivå).

### 3.2. III. Åtgärder på europeisk nivå

Mekanismer för att skapa effekter på unionsnivå

3.2.1. ESK stöder de föreslagna åtgärderna för tematisk översikt på unionsnivå och regelbunden utvärdering av det mervärde som Equal innebär för nationella handlingsplaner för sysselsättning, men anser att inrättandet av nya diskussionsforum vid sidan av de redan existerande innebär ett onödigt dubbelarbete. Det är viktigt att man i större utsträckning fäster uppmärksamhet vid den information som ges och dem som tar emot denna information. Det är alltför lätt att i denna situation börja med själva åtgärden och bortse från informationen.

3.2.2. De uppgifter och det ansvar som tilldelas kontoret för tekniskt stöd (punkt 47) bör tydligt fastställas och meddelas alla andra parter vid ett tidigt stadium. Dessutom bör förhållandet mellan tekniskt stöd på EU-nivå och nationell nivå klargöras.

### 3.3. IV. Förberedelse av program

Förslag till gemenskapsinitiativprogram

3.3.1. Utöver de punkter som anges i punkt 49 bör gemenskapsinitiativprogrammet omfatta en detaljerad översikt över förhållandet mellan Equal och genomförandet av andra EU-program och nationella program samt en beskrivning av de åtgärder som bör vidtas för att säkerställa att programmen kan fungera tillsammans på ett harmoniskt sätt. Medlemsstaterna bör överväga åtgärder som kan vidtas för att minska överlappning och motstridiga prioriteringar, samt för att uppnå maximal samverkan när det gäller genomförandet.

Förslag till finansieringsram för ett gemenskapsinitiativprogram

3.3.2. Den föreslagna finansieringsramen (punkt 50) bör vara enklare än den nuvarande för att undvika omfattande ändringar i programmet som minskar ändamålsenligheten.

3.3.3. Man bör se över omfattningen av stödet till utvecklingspartnerskapen och överväga högre stöd till projekt av uttalat experimentell karaktär. Ett alternativ skulle vara rörligt stöd under en tid för att starta projekt med ESF-resurser och sedan övergå till obligatorisk medfinansiering. På så sätt skulle man dessutom mer exakt kunna undersöka projektåtgärdernas hållbarhet och integrationspotential.

3.3.4. Övervaknings- och utvärderingsåtgärderna bör ses över (punkt 51). Statistiska uppgifter av ESF-typ bör även omfatta kvalitativa uppgifter om nyskapande och försöksprojekt. Vidare bör partnerskapen ges mycket stramare vägledning om vilken typ av utvärdering de själva bör genomföra, inbegripet vissa gemensamma aspekter för att underlätta jämförelser.

3.3.5. Även revisionsförfarandet bör granskas, och större vikt bör fästas vid korrekt och övertygande information från början samt tillämpning av gemensamma system i stället för den metod som tillämpas i dagsläget och som anpassas från fall till fall.

#### Tidsplan för inlämning och godkännande av programplanering

3.3.6. Tidsplanerna för inlämning och godkännande av programplanering (punkt 53) (och för alla steg) bör anpassas efter vad som är realistiskt, vilket bör beaktas i programmet. Nuvarande program ges alltför ofta tidsramar som alla parter vet är orimliga i praktiken. Detta undergräver programmets effektivitet och rykte.

#### Övervakning och utvärdering av nationella program

3.3.7. Övervakningskommittéernas roll bör stärkas (punkt 55), och fler instrument bör göras tillgängliga för att positivt deltagande och utveckling av effektiva kontakter med andra huvudorgan skall säkerställas.

3.3.8. Som nämnts ovan bör övervakningen på programnivå (punkt 56) ses över och i större utsträckning anpassas efter programmets innovativa och transnationella karaktär. Den bör innefatta mått som avser "mjuka" resultatfaktorer och kunskapinshämtning, inte bara grova resultatmått.

3.3.9. Tidsplanen för utvärdering av programmet (både på medlemsstats- och EU-nivå) bör vara utformad så att information finns tillgänglig vid rätt tidpunkt och kan utnyttjas för att påverka den framtida utvecklingen.

Bryssel den 26 januari 1999.

*Ekonomiska och sociala kommitténs  
ordförande*

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI

### **Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om klarläggande av rådets förordning (EG) nr 2223/96 i fråga om principerna för registrering av skatter och sociala avgifter"**

(2000/C 75/08)

Den 14 januari beslutade rådet att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Ekonomiska och sociala kommittén utsåg Vasco Cal att som huvudföredragande ansvara för det förberedande arbetet.

Vid sin 369:e plenarsession den 26–27 januari 2000 (sammanträdet den 26 januari 2000) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 79 röster för och 3 nedlagda röster.

## **1. Inledning**

1.1. Det europeiska national- och regionalräkenskaps-systemet (ENS) används för att beräkna den offentliga sektorns behov av finansiering eller budgetunderskott. Detta begrepp är viktigt inom ramen för Protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott som ligger till grund för stabilitets- och tillväxtpakten. Med hänseende till protokollet är det nödvändigt att snabbt kunna beräkna varje medlemsstats budgetunderskott och uppgifterna måste vara tydliga och jämförbara.

1.2. I detta sammanhang anger vissa medlemsstater de skatter och avgifter som de beräknar inkassera (i enlighet med skattelängden och deklARATIONERNA) medan andra anger de belopp som verkligen kasserats in. De sistnämnda uppgifterna meddelas alltför sent och de förstnämnda anger belopp som aldrig kommer att inkasseras, eftersom de inbegriper obetalda skatter på grund av insolvens, konkurser osv.

1.3. Kommissionen föreslår därför "att de skatter och sociala avgifter som registreras i systemet inte skall omfatta sådana belopp som inte kan inkasseras och att de skatter och sociala avgifter som för en viss period registreras på grundval